

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

בְּאֵהְבָה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◊)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◊ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֶבְרָם

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'ו
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוֹחַ חֲכֻמָּה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵה, אֵלֵהי, אֵלֵהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהיהם

יאהדונהי

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

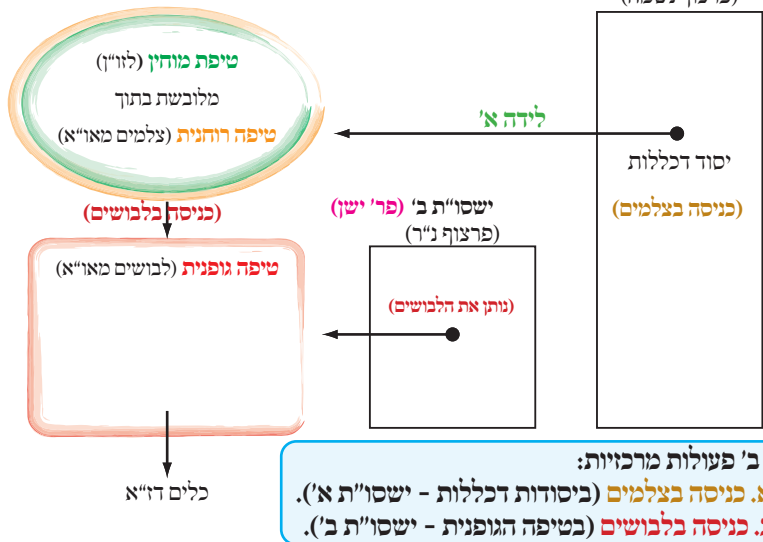
◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

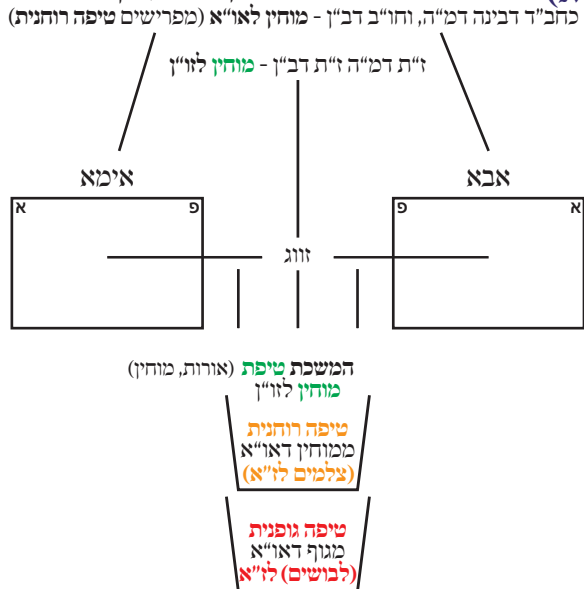
(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

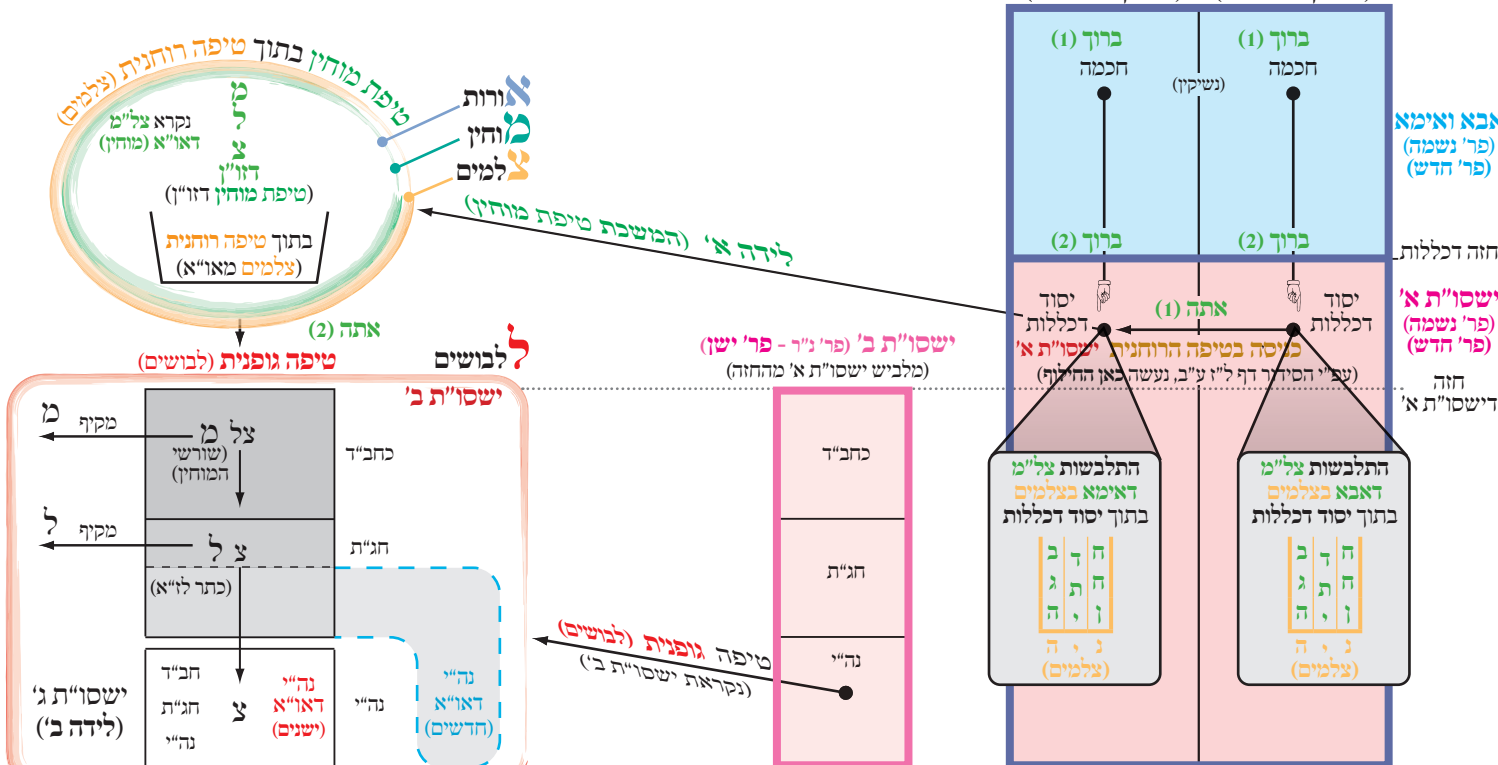
ע"י ח"ה ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

(א)

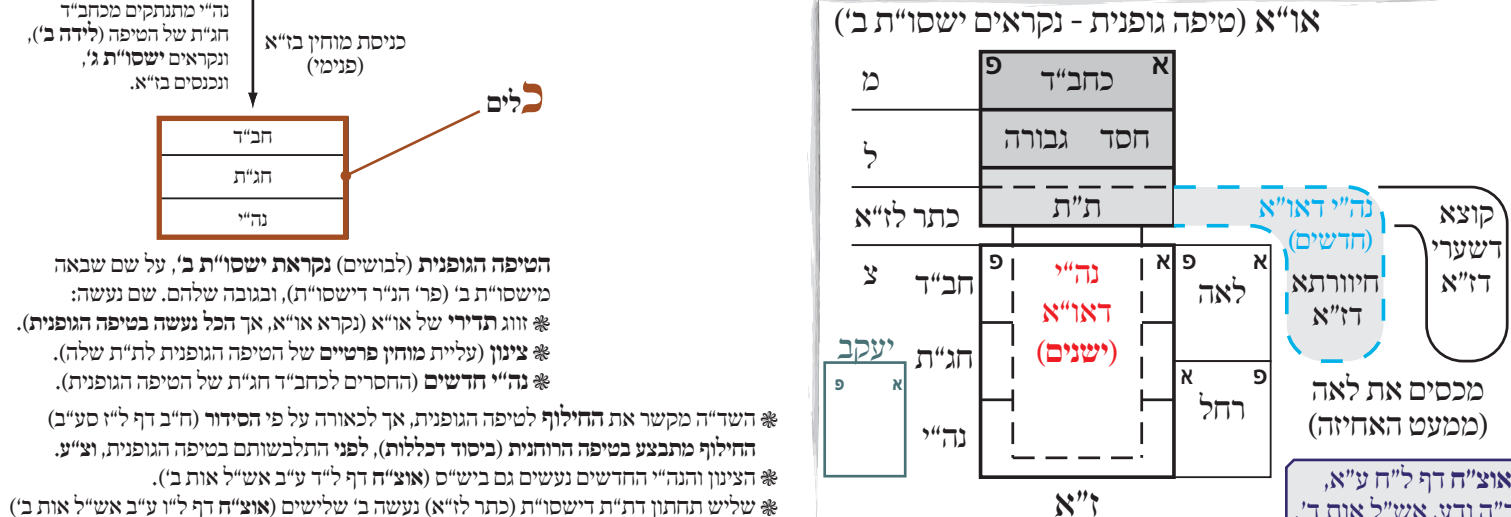

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

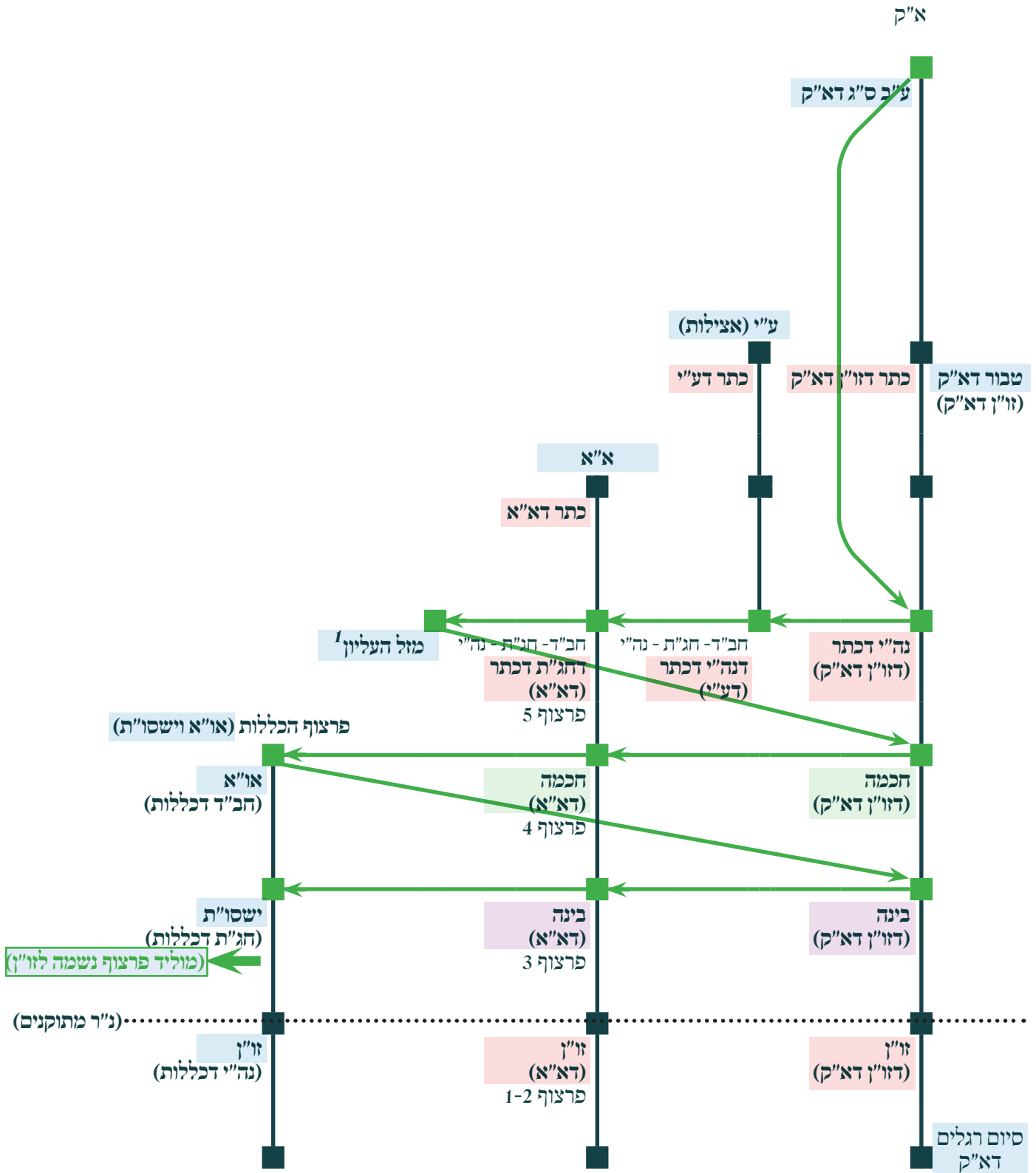
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

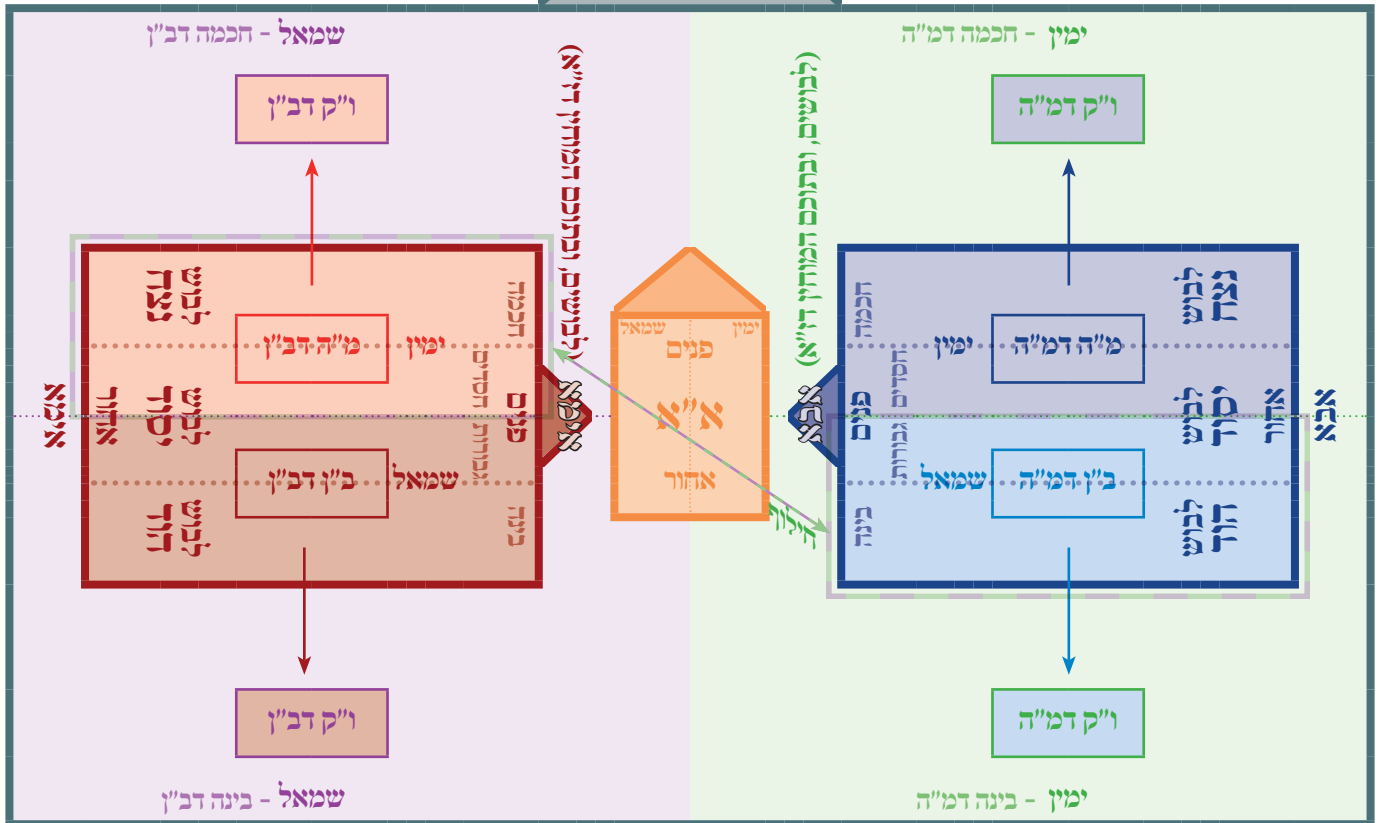
1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

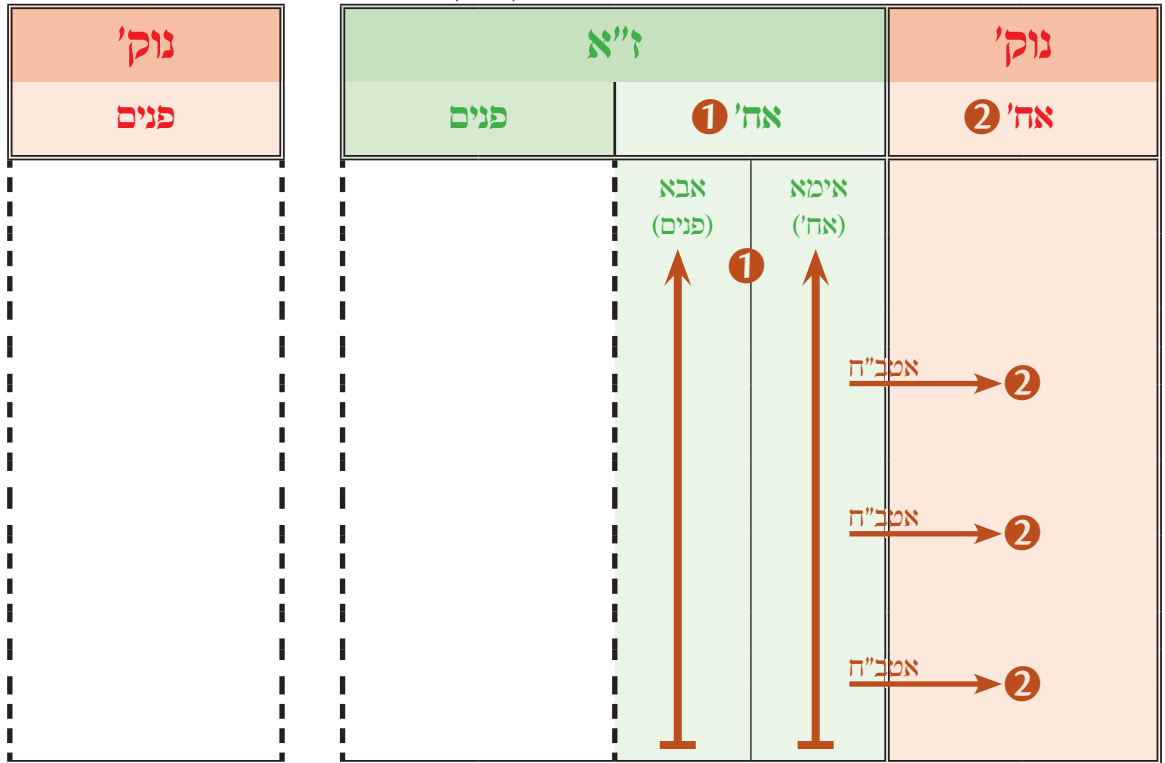
נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

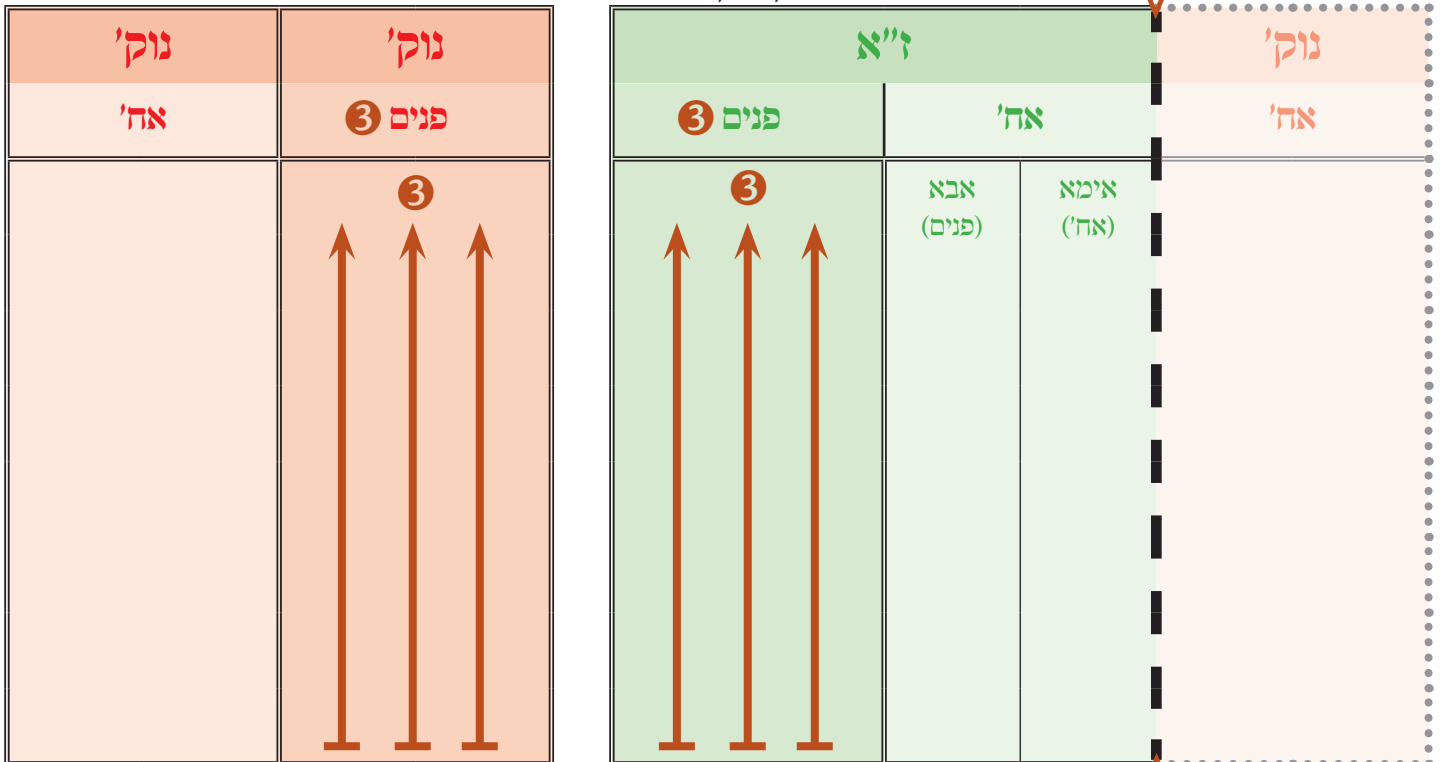
סדר עמידת זו"ן אה' ופנים

סדר בנין זו"ן אהור באהור

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

1
נסירה

1
נסירה

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמ"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ו ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שע"ר ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציודוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה
 צביריך הדשה הם מתחילין להחפשט כטיפח
 שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ'
 בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר
 דיש חלבים בנדחים צביריך הדשה ואינם נדחים
 יותר למטה מהגרון עכתי"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שבי מתחילים
 להחפשט כטיפח שלהם שכוונה
 התפשטות הטפה לצד חבל לא נדחו כולם
 לגמרי אלא התפשטות הטפה, ואפשר שביא
 טיפת החו"ג שחס שדחייב הוא מתחיל לעילא
 ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שחס
 יצטמידה צחיצה האל נדחו בג"ר דקטנות
 שהם טיקר המוחין כנ"ו וראיה לזה כי צביריך
 הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיצה האל
 מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש כרש"ש צנכר
 שלום (דמ"ה ע"צ אות מ"ה) וז"ל חלבים
 דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דלל
 דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים
 מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראייה זו שצטיק
 חילוק זה דכרש"ש שהוא צמז"ש (ש"ה ח"ב
 סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים
 וכס מתפשטים צגוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים
 צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרולים לדחות מרישא
 לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש
 צביריך הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר
 גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות
 הטיפח בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיצה
 האל ולעניין ככונה ודאי שהוא צחס ע"ד מ"ש
 צסידור וכו' הוא כיוודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :
קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאכצב
 וכעד"ו עושין ז"ן ועצברים

מחס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ
 כשיוכים לאוי"א וישכו"ת אי"כ בחלקים כשיוכים
 לבס כלולים מאחי ופנים ע"ד צירורי ז"ן וצק"ש
 כעליו חלקו צירוריה כשיוכים לאחי לאוי"א
 וישכו"ת ועתה צחיצה צאכצב מעלים חלקי
 צירורים כשיוכים לפנים דאוי"א כדק ז"ן
 וצזה הכל שוין שגם מצברים חלקים כשיוכים
 לבס וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה

ידע שכל בחיקון דיעקב
 ורחל צצרכת חצות עד
 צאכצב הוא צחינת כאחי אי"כ בחיקון כפנים
 צחיצה צאכצב כחוצ סדר הנסירה לרחל ולאכ
 וצמ"ק עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת
 כפנים דרחל ונגדנה בכל אורך ז"א וז"ל
 אימתי נעשה נסירה ליעקב, גם אימתי ממשיכין
 לו מוחין דפנים, ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו
 עד צאכצב כיעצ"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכי"ג (ד"ז ע"ד)
 וע"ן צע"ה שטר י"ד פ"ז ושטר
 י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום
 שאלה ק' (ד"ז כ"ב) וע"ן לעיל צשאלה ל"ז
 וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאכצב נחקרה רחל
 דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוקה חצ"א
 עם ז"א ונחקן ג"כ אחי דעטרת יסוד דו"ק
 דמ"כ הנקרה צחס יעקב ונחקן ע"כ יעקב
 העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד
 רוחב כנה"י שהוא מצחינת אחי דאצא ושני
 הצחינות דיעקב נכללים בחיקון יחד עד
 צאכצב וצחיצה צאכצב נגסרה רחל שצאחי
 ולקחה לד בצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים
 מלכות שצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה אחי
 דרחל ככל אורך ז"א ואחי"כ חזרת נקודת כאחי
 לעמוד אחורי נקודת כפנים וצמ"ק עוזר נחקרה
 נקודת כפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת
 כאחי ונכלל עמה היקון כפנים דיעקב כי
 כמוחין דפנים כלולים האוי"א חלק דאצא מחקן
 פנים דיעקב והלק דאימא מחקן פנים דרחל חבל
 הנחנו מצבירים רחל שהיא שורש מלכות דל"ז
 וכיא רחל אמנו ונמילא נחקן וכמ"ש צפחה
 עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא כאמת שיולא
 יעקב מצחינת כמוחין דפנים ומחזוג עם נקודת
 כפנים דרחל ונעשה כעניין ממילא יעו"ש :

חצב

צלי בעלאת מיין ואף שצתיבה באהבה אן
 כתוב בסידור רק לכעלות מיין מכול אכצב
 דהיקיק מרפיח דפנים דניכ דזיין עד כזיין
 ולכעלותם עם פרלוף האחי דחכמה דכתר
 דזיא ולבוליאם מתוכו מימ מוכרה כדנר ליאמר
 ואף שאין אנו מכונים צו וייל כיון שכטיקר
 כוח שורש החכמה לא עלו בשם שאר בערשים
 טכדיק נמלא שררן לעלות למיין די ללמים
 דחוי"צ חוי"ג דכתר דאחי דישי"ם הנקרה ללם
 דפנים דאחי :

ורחקירה ב' אם נכנסין זנוקי זמלך

עוזר גי' ללמים כולם או
 רק חכמה דכתר שצבם ודאי שאין נכנס רק
 חכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי וזה
 מוכרה מהסידור שכרי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנוד החזק דזיא וזה מוכרה להיות רק
 בהכמה דכתר יען שכריעה אי נמשך ויק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לזיא וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דניכ דכתר ולכעלותם עד היסוד דזיא
 כנז' וכיוולא בזה כתוב צמודים וכסוד שמך
 זנוקי דחוי"ג דכתר יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 זמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כדי סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים לכעלותם עד היסוד ואחי"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמי"ש שכל כוח
 בהכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכתר דנוקי
 דזיא דוקא וכיע"א, מכמגיב נר"ו :

דק"ל שאלה זמלך עוזר ומושיע ומגן

שכוח לצנות נקודת הפנים
 דרחל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אס כוח
 כל המוחין דפנים הבאים מאר"א השויכים
 לזיא ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואחי"כ מסתלקין ונכנסין צזיא עיי הכריעות
 ובזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניין הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אצל
 מוחין דפנים דאצא נשאר עיי רישא דזיא
 ואחי"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צזיא עיי סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"א עד החזק היע"א :

תשובה כתוב בהכמה בשמי"ש זיע"א

צפ"ח

אבל ענין הנסירה כוח רק לנקודת האחי
 דרחל היושבת באחי דזיא ודבוקה עמו
 אציה מטעם שלא יינקו יחסם ההוליו ואחר
 שנצניח צזיא ננסר כל האחי שהם לאכ ורחל
 שחלי פליון דרחל נקרה ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צכ נסירה משל"י בנקודת
 הפנים דרחל ונכ"ש צפרלופי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני זיא
 ואינו דבוק עם זיא וכן נקודת הפנים דרחל
 היא יושבת בפנים דזיא צסוד תשיי ונקשרת
 בצרופו כשמאלי אצל אין צכ דיבוק ולא שייך
 צכ נסירה אלה נצניח ונגדלת זמלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון בהכמה בשמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"צ וכיע"א מכמגיב נר"ו :

ק"ג שאלה כתוב בסידור צתיבת אחד

להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ חוי"ג דכתר דחוי"צ דנכ"י
 דניכ דזיא ובטמיהדה עד צאכצכ נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צאכצכ שמסתלקים המוחין מזיא ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונק נכנס זנוקי לצורך הכנייה
 וללם דישי"ם נשאר עיי רישא דזיא. אי"כ
 כשעולה ללם דישי"ם למיין לצורך הפניה, עולה
 ללם דחוי"צ חוי"ג דכתר דישי"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ חוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא ללי"ם דחכמה דכתר
 דישי"ם שהיא העוקה עוד ליל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם ללם
 דישי"ם שהוא פנים דאחי שעלה למיין אס
 נכנסין כולם זנוקי זמלך עוזר ואחי"כ הוזרין
 ומסתלקים עיי רישא דזיא ונכנסין בכריעות
 וזקיפות דכללות הטמיהדה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם עיי רישא דזיא ורק
 ללם דחכמה דכתר כוח הנכנס זמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואחי"כ מסתלק עיי רישא
 דזיא ונכנס כל אחד בזמנו כמי"ש בסידור
 וכיע"א :

תשובה לחקירה האי כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"צ) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דאחי דחוי"צ חוי"ג
 דכתר ועולים כולם צסוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאחי"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנכ מאחורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוקי
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שטי"ז
 ופסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוקי כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוקי ע"י אחי
 הפכ"י דאימא ופכה גפנית נקודת הפנים דנוקי
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין דפנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למין מלבד אר"פ דפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ז שאינו נכנס דנוקי במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 בובבו לאר"פ דפנים דנוקי ע"כ דבין שם
 רק מוחין דפנים דאימא לכן מתלכשים בלבושים
 שמלך אימא כשייכים לנוקי שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר כמוחין
 דפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשטאלכ למין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליכס וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם דפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוקי אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגכה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם דפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א ואח"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גראח דאין מזה ראוב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שזכורה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארחת כזכירתה בלתי
 וזכורתה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוסה בפע"ה פכ"א מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוח דפני לנוקי
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגכה שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בוז"א מהמניב גר"ו:
קהל) שאלה כתוב צשכ"ו [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי זכירתה אב"א
 גריכה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שחשך תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה זכירתה בלתי לשהיכ עתה
 זכירתה נקודה קטנה בלבד זכירתה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאך ילוויר הנקודה האחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגכה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב כמ"ש צספר הכונות שקודם שהחזיר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף דפנים שלב
 שפדיון הוא זכחי נקודה ונריך דניין אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נכנס
 מאחורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 דפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ו תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו זכירתה הפנים אבל
 נקוי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואיכ מתמטי
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני וחי"א:
קול) שאלה מ"ש צסידור זכירת באהבה
 כשנמשך מוחין דפנים מתלכשים
 זכ"י דיפס"ות ככי שם ללם דמוחין דפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דיפס"ות
 ככי כבר נתלכשו שם המוחין בק"ש ונכנס
 כז"א כו"ק דגדלוה דאימא וג"רדאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ ארך עתה
 נכנסין המוחין דפנים זכ"י דיפס"ות ואף
 שזכוכה היא דצק"ש הוא זכ"י דאחי ועתה
 זכ"י זכוכה הוא זכ"י דפנים מ"מ יבאר לנו
 רצונו ארך פרטי וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דיפס"ות חס זכוכה
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזו"ן הוא רק מנכ"י דיפס"ות ככי הא כילד ?
 זכ"י

קתינאה שורש הדיקנא יע"ש יפה טעה דליה טע"ב ועיין
יע"ש צקונטריסי ט"ש ח"ב צבטי"ט פ"ו אות ו' :

ובמו

כן ל"ל מ"ש עוד צקדור ומשם ל"ב חז"ל ומשם
להמשך ל"ס המוחין הכי לפרכוף חכמה דבי
דז"ר דליק שצחך פרי חכמה דבינה דלי"א ע"כ אחר שכבר
נמשך לחגיה דכח דבינה דלי"א ומשם גם כן לדיקנא איך
יליי"ר להיות אחר שכבר ילא הגוי ונצפנים ולחזן לדיקנא
להיות חזר ונמשך הטיפה לחכמה דז"ר דליק וכו' והח"כ
לבינה דז"ר דליק [עיין צ"ה אהבה השם דמו] ודע דצ"ח ע"י
אעפ"י שלא חכר כחן חכמה דליק צחך חכמה דע"י
ילמד קחים מן המפורש לעיל וזה ועיין צקפ"ר נהר שלום
צהקדמות דחובות הכהן דק"ד [ד"ד] דשם הרחיב הדבור
ועיין צקפ"ר ח"מ דח"י קט"ב ח"ל ו"ש ו"ה צפ"י העמידה
וירדים המוחין מן הכהן לפרכוף החכמה דבי דז"ר דליק
נכאם ד"ט ח"ק"ו לטון ול"ל ג"כ שצחך חכמה דבינה דע"י
שצחך חכמה דבינה דלי"א שצחך חכמה דבינה דלי"א
וישקיות שצחך חכמה דבינה דז"ר ששם צ"ח א"ר ע"י
של טלס וכו' יע"ש ועיין עוד ח"מ ד"ל רע"ב ודפ"א ע"ב
ד"ה והנה וכו' :

אך

קשה דההקדמת הקדור נראה דז"ר דליק אינם
ש"ים צהלצטתה חוך עתיק יומין צטוב טהרי כה"ב
להמשך לכה"י דכח דבינה דז"ר דליק ומשם לכה"י דבינה
דע"י ולא נקט לכה"י דכח דבינה דע"י יע"ש ונשועה וזה
דאינם ש"ים צהלצטתה ח"מ צטוב ואילו נש"ש בהקדמת
דחובות הכהן ח"ל ל"ל נראה דלפירו א"ר הוא שזה
לז"ר דליק ככל בחינותיו כחך עם כחך וכו' וז"ל לנלכות
יע"ש כח"ל ולפירו א"ר נאמר דכחן צמלה צאהבה ע"כ
נפ"ל ול"ל ומשם לכה"י דכח דבינה דע"י וז"ל קשה דהלא
ק"מ"ל דז"ר דלי"א שזה לצמיח עתיק דלי"א ח"א ונלביט לע"י
ק"ק ומחגיה טבו ולמטה ככו' ככל חוקים צדצ"י הכז זל"ה"ה
וא"כ איך כחז ש"ס צהקדמות דחובות הכהן דז"ר דליק חוך
ה"ס ח"א דל"י ש"ס צטוב הלא אינו ש"ס ח"א ע"י ולא ח"א :

והרואה

יראה דהכזה טע"ים נאמר צהקדמות זו
של מלת צאהבה צקדר הושכת הטיפה
א"י דכחן כחז דנמשך לכה"י דכח דז"ר דליק ומשם לכה"י
דכח דבינה דע"י וכו' ובצדק ירדת הטיפה של הק"ש
צמלת אחד לא כחז כן. ועוד דטיפה המוחין צק"ש כה"ב
ששם שמות עק"ב קפ"א קמ"ב וק"מ הכל ככו' צמוחין
דל"ה"ס ככו' צשער הכונת דרוש ג' דל"ה"ס ודרוש ו' דק"ש
ובכן צעמידה לא חכרו שמות המוחין. שנית דצק"ש כחז
לכוין התעוררות מ"ן ומ"ד דא"ר ע"י ע"ב וק"ב וגם ז"ב
דנש"ק"ן דא"ר ולא כן כחן צעמידה ובכונת השופר שהוא
צמיח פנים ע"ד צאהבה ש"ס כחז לכוין וכן צקדור צכונת
ק"ש טע"ל הטיפה צמלת צשכמ"ל"ו. ג' שלא חכר ז"ב דא"ר
כחן ע"ד הק"ש להמשך ע"י דע"ב עם ה"ח לכו"ך הולדת
א"ר על"מס ומזה נראה דז"ר ז"ב דא"ר להוליד ח"ל דוקא
צצמיח ח"מ שהוא צק"ש כבודע דכל קדר הושכת הע"י
צק"ש ועמידה עד מלת צאהבה הכל הוא אח"י ועיין צשער
הכונת דרוש צ' דעמידה צמלת צאהבה ואפשר זה נמשך
אחר המרצן שהוא ז"ב של"ס ועיין צקפ"ר ע"ה דג"ן קט"ב :

ובעיני

הולד ות"ה של הולד עיין צע"ה טע"ל פ"י
ופ"א כלל י"ו ובכ"מ שער רוח הקדש יחוד י"ט ד"ן ועיין
לעיל צכונת ק"ש צמלת אחד אות כ"ב ושם כתבתי הפרש
המשכה הטיפה לכו"ך מוחין איך היא צ"א וע"ב ק"ב דליק
ח"ל ע"י הולדה ב"ן דא"ר הנמשך צק"ש וב"ן דז"ר הנמשך
צצכנת מ"ס שלום היא נמשכת ומקדים דדעת דע"י יע"ש
ועיין צקפ"ר נהר שלום צהקדמות מ"ת והגדת לנכך דק"ה
(ב)

יע"ש. [דכ"ו] ועיין מ"ש עוד ש"ס צמלת אחד צחות ט"ו
עוד טע"ים קחנו מש"ס וא"ן צ"ד לצכנס ולצכנס עד
שיערה על"נו רוח ממרום :

(ח) שם

ולז"ב צ' חז"ל ולהמשך המוחין לפרי חכמה
דבינה דז"ר דליק שצחך חכמה דבי דל"א
שצחך בינה דא"ר שהוא ח"ב דפרכוף הכולל דבי דל"א
וישקיות [גם זה לא זכ"ה להבין איך הוא ח"ב הכולל
דבינה דא"ר וישקיות] ולאוגם ואימא מעלה מ"ן ששם
הכמות ומקדים לח"א וח"א ממשך מ"ד ששם ציטת
וגבורות לאימא [ונצ"ח צכ"מ צשער הכ"י דרוש ג' דל"ה"ס
ע"ה ש"ך פ"ע ופ"י שכו"י קט"ב וש"ס השומ"ש] ולהמשך ח"מ
הכו"י לבינה דבינה דז"ר דליק] גם כחן קשה איך יל"י
להיות אחר שכבר ילא הטיפה ונצפנים ולחזן עד א"ר
וישקיות לחזר ולהמשך לבינה דבינה דז"ר דליק ח"מ
פכו"י] שצחך בינה דבינה דלי"א שצחך בינה דל"ה"ס
דא"ר וישקיות שהיא חגיה דפרכוף הכולל דבינה דא"ר
וישקיות וה"ס ישקיות הראשונים ולז"ב כל הפל"ה הכ"י
ולהמשך המוחין הכ"י לח"ב דישקיות הכ"י וה"ס מ' דל"ס
וש"ס נש"ח שורשו וש"ח"ה המוחין לחגיה דפרי הכ"י וה"ס
ל"י דל"ס [ע"ה שפ"ה פ"ה ופ"ד שכו"י קט"ב] וש"ס נש"ח
שורשו ולא נמשלקים חיות וחזרות דח"י חמחון דח"י ונש"ס
ועולים צח"י עליון דח"י דישקיות [עיין ע"ה שפ"ה פ"ה
וש"ס נש"ח שההלכות ח"ה ה"ח צחכונת וש"ס כחצ"י
צקונטריסי ש"ס שהוא גם צ"י"ק וש"ח"ה נקד"ה"ס אימא
יע"ש צחות ג' שכו"י פ"ב השומ"ש] וש"ח"ה ח"מ להמשך
לכה"י דפ"ר"י הכ"י [כחן י"ט קפ"ר כחז וש"ח"ה חמחון
עם הכונת] דנפ"ס לכל"ס דהנה"ס דבינה דישקיות וה"ס
א' דל"ס וכו' ולע"ד הגירסא הנכונה הוא כו"ו שכתבתי
כחן דכן וח"מ"י צקדורים יש"ס דח"ס לא כן קשה ד"י
דל"ס אינו צמיח נפ"ס ח"ל רוח ככו' צמיח ש"ך פ"ו ושפ"ה
פ"א] ועתה להמשך המוחין דפ"ר דלחזר למקומו ולהמשך
המוחין דלחזר ופנים דפנים ונלוצ"ס צש"ס צוכ"י לחזר
ופנים דפנים דמוקצ"א ד"ל ע"ל. הנה כל קדר זה של
הח"ב צמות המוחין צישקיות ראשונים וש"י"ס וגם מ"ח רוש"ס
שלהם צמק"ס טע"ב"ר"ס ככ"ר כחצ"י לע"ל צאורך צכונת
ק"ש צמלת אחד אות כ"ה יע"ש ע"ה שכו"י קט"ב :

מ"ש

ואורות דח"י חמחון דח"י ונש"ס עולים צח"י
העליון דח"י ככו' צע"ה שפ"ה פ"ב ושער הקדר

דק"ה ע"ד ועיין ע"ה ש"ך פ"ב דש"ס אחר חמחון :

(ה) מרד עוזר ומושיע ומגן

ע"ס יכו"ן צ"ד ח"ב

אלו להמשך צ' לל"י המוחין הכ"י ונלוצ"ס צש"ס **בוכו**
ע"כ עיין צקפ"ר דצ"י שלום דק"י קט"ב וש"ס
הכונת צכונת קד"ש ודרוש צ' וס' דעמידה וב"צ"ך דוד
וצשער רוח הקדש יחוד ד' דע"י ע"ה ע"ה ש"י פ"ד שער
ח"מ"י ח"ל צמכת צכונת ד"ה ע"ה יע"ש [ע"ה על"י פ"א] :

אך

ל"ל דש"ס צוכ"י ה"ה ל"ך להיות צקדר כניסת
של אחריות ו' חמ"ל"ה ואח"כ כ' וח"כ"י ו"ב דכן
נראה הקדר של הפנקה ונלמטה למעלה עיין טע"ל פ"א
כלל ע"י וחמ"ל"ה ירד"ס צ"י מוחין ד"ל"ה יע"ש ועוד למה לא
חכ"ר ש"ס זה צכניקת המוחין דצמיח ח"מ צמלת צאהבה
כשכנכ"ס הצ"י"ת וגבורות חוך דח"ל ע"ד שח"ל"ט צקדר
כניסתו צ"י צמיח ח"מ ופנים דפנים ופנים דלחזר הנמשך
צמלת ח"ך עוזר וכו' ככו' צקדור וא"ס נאמר דש"ס זה הוא
לצ"ס צצמיח ח"מ ופנים דפנים דוקא ולא צצמיח
דלחזר ופנים דלחזר ולא אינו נמשך א"ס הצ"י"ת וגבורות
ששם ח"מ דלחזר זה לא ידעתי :

(ג) שם

יכו"ן צ"ד ח"ב אל"ו להמשך צ' לל"י ח"מ
הכו"י

וצין דמים דזיל ולהמטיבו עם תמים בניקוד פתח ולסוליאס
נפיו דזיל ולהטו בנטיקס לפים דנקי ספרים דמוק' אור
פרימי ליים דחכמה דארפ דפרים דמים וצין דמים
דנקי ספרים דמוק' :

והיות הנטיקין דוקא צפרלוי ארפס דחכמה ולא צבי
גיכ נתי צעבר ונאמרי דעבי פדנח סדומה
דחי רעגי יעיש ועוד דעיקר הוא דחכמה ולעיד ליע מתי
יסו לנטיקין דכנסת ישראל סהיא לאס עם זיל כתי צעבר
נאמרי דעבי רפס פי צראסית ליד עיל וניד יעיש :

ג ליע דליך יצול צחינה נטיקין אלו נקפירה לנפירה
דנוקצא סמכוון כנגדו פצים להלא זרין סם עומדים
פצים עתה ונצברי נחזה אלוה הצל לקרחת צבירו יעמו
כנגד שחאל צבירו וליכ איך יצל הנקוק נקפירי סמכמה
דידה לנפירה סמכמה קלה וכעדיז כולם הלא אין מבורים
זכיו רק צאלכסון וכן מוצרכת סמכוון וליך סהיא סמכמה
הנקוק לכל סקי דנוקצא יחד כתי צקדור ועין פי סמכמה
דרוש גי דמים דסם כהצ דציו צקדר הנפירה דזרין סעומדים
אציה כל ספירה דזיל צספירה סכנגדה בנוקצא נקקו קו
יעין צימין וסמאל צמאל יעיש ועין עטר ספסקוס פדנח
יסלח צפי וירא כי לא יוכל לו ורפס פי רגש וצעיח סליה
פיה צקדר איצ דלעציה יעיש עיין עטר ונאמרי רייל די
קעיג כלל סעולה דדצרי רציו ליע ונאמרי דכל קדר
הנקירה וסורחס פצים הוא צפרעות כל קו צפיע סמאל
צזה קו יעין סמין דנוקצא סחילה סיו אציה וסחיכ סחרים
פצים ונאלל דלפילו ססחרים פצים אינו יולל וקו סלו
וכעדיז קו סמאל צביה דחיי ועין צעיח סכיד פי צעיח. גם
אפסך דיע סילוק צמלי צבובו לך סצין סבו למלי סכוללת
הנפיר ספוא צה זוגו והמסל לזה סמאלה סרואה ארס ארס
פיו יעין צימין וסמאל צמאל ודוק אך עדין קסס ויש
צבי גיד סכסס אסר זרין סם אציה. אסר זמן רחיה להצ
סורלח סענה דף עיש עיל סכחצ סצנעה כחינה סלורוח
לנוקצא וסספריס יעיש ולעיד לא דעישצ דלא נמאל דצרי
סרצ להיוח כן ועין ויש צקור פיש סייג צעין סמלה וסוק
סצנה ארוח ו ועוד עיין ימה סענה דקליצ עיב. עיין עטר ונאמרי
דייג עיג וצפי ונאמרי דעבי רפס צראסית דריו סם :

ברם סיהו סדר סנטיקין מופס דזיל לפים זהו צבל
פדע ופדע דכל ספירה וסוה דקפירה סמכמה
לצדה יס צה ייס וסנטיקין סם מופס דפרטי סכמה סלו
לפס דמרטוק סכמה סלה וכן מודוקצ צקדור צבל צרכס
וצרכס יעיש דלס לא כן איך יעלו על סדעה דחיי סמכמה
סעווד סך בולבולת דזיל יליד לנוקצא צמכמה סצב סיי
סנטיקין הלא סמוח ססוס וכן עדיז סאל ספירות אלא עיכ
כעיש דכל ספי סמיל הוא סמרטוק אסר סלס סמכמה לייכ.
צעין סנטיקין עיין צשאלות לחכמי סעווד צריס דכו סלה
ליא תריס דקמים עיל :

עוד צעין סנטיקין כאן צבי צרכס אלו סרלסוסות
סעוודי וקספס דמלי סנל דנקע צקדר צביר
קו אסר ומסומג לנחינה אריס ולא כן מוצרכת קלה לנו
ואליך סנקע צי קיים כמו סירלח סרואה צקדור ולעמיד
נלח סעוס דנקע מוצרכת קלה לנו צי קייכ לחיות סהולך
לסעטיך סחילה סמפסעות סמקד ונלח סעווד צמוח סמכמה
לסמך דזיל אסר צצביל אסר וסאל צצביל פנים נקע
גיכ צנטיקין צי קיים ולעולם די צאלח מכוין סליט אלא
נח צעלוח סממך אור וסמכמה דזיל צנטיקין לחכמה
דמוק' ורליה לזה מומס אסריכ צצרכת על סלדיקיס וליך קו אי :

(ד) שם לסממך על עליון וסמכמה עליונה וכו' כתי
צעבר סכוטת דרוס ו דעמידה פיעס פיעס
דעמידה מומס קוד גי מוחין סציד יעיש :
(ה) שם להקן ולהליד גי כלי דעה דנוקצא עיכ
עטר סכו' דרוס ו דעמידה דעיל דק כו עיד
[דעיל] ופעיה עמידה פחי [עין לעיל צצרכת אסר
קדוס אור די ויש דזה נלח סהוא דעה דסכיס יעיש:]

גם לסעטיך אור מאלור גיר דחכמה סחי דזיל ולהמטיבו
עם ססייס סעווקדה צפחה ולסוליאס נפיו דזיל
ולחטו בנטיקס לפים צנקודה ספרים דנוקצא אריס לייס
דחכמה סחי דנקודה ספרים דנוקצא עביל חס צפריעות
דפריעות כחיל [ספר תריס דף קמיה עיל ויש] וכן עדיז
צקדר סצרכות עד צרכת סענע קולנו כחצי צעבר סכוטת
דרוש ו דעמידה וצפניה פיע דעמידה ופיה עטר סחוריס
עטר ספסקוס סיי אי עיה סייז פיד אסריכ רחיה צקדר
סחיס דיל סעבי [לליה עיג] ועין סליין עוד סם צקדר מוציח
סייז סייג פיה דליח עיג [עיה סגיל פייג] עוד סם דכו
צשאלות לחכמי סעווד סללה ליא יעיש כמה פריי סללות
לסעטיח זיל ועין דצצרו צכסיס דף סין עיב [דריה עיב]
חיל וצעין צרכות סמלעיות סנס סחי דרוס ו דעמידה
סוה צפריעות דחילוביות וסלרית סדרוס סוה צפמי דפרי
וסוה לייך לבוין לסממך מוחין וייס דזיל לייס דנוקצא .

גם לסעטיך סלרה ונע פקין דחיי דזיל לייס כחי סם
וכחי דדרופי סכפירה דריס וסוה צצרכת אסר סוכן עד
צרכת סקירס סם וקפירה לנפירה וצרכת על סלדיקיס
והסכוון וסל סנוס ונע פקין וכו'. וכולס סם ייב נטיקין
נלחס סוכן עד סענע קולנו וסוה סעוועס סכית וסדרס סוה
כסעוועס אי ססס צי נטיקין אסר מוחין וסלח וגיך דכל ספי
מקיס דזיל לזיס וגיך דכל ספירות מומס דנוקצא עביל
פיעה פיע דעמידה ועין צקדר סייס דקוריא עיל יעיש
קדר דציש דיע עיד. וסיות אריס צקדר סויה וסור וקיק
צקדר אריס נחצאל צעיח סויה עטר סעוועס פיה דכל
סויה אריס וכל אסיה סויה עטר עיה סייז פיד [עין
סקסס סצקדור לא כהצ סרשיס זיל צצרכת למיכיס סטיקין
חס דלא כעבר סחי דרוס ו לא כסווי סרלסונג ולא צצריה
לא זיל ולא ייב ועין צקדור סכחצ צצרכת קלה לנו צי יסר וליע

עוד צעין קוד סנטיקין עיה סמיל פיע ועין גיכ
דעין סנטיקין אלו סם לסקן אס סנוקצא עיי
זיל עלוח וסכר צעבר סכוטת דרוס ו דעמידה אל עיס
עלס סצלוח לס צקדר סספס יעיש דעיקרל אין צה רק
צחינה נקודה קענה אי צלצד יעיש :

גם נלח לעיד דלון כל זה רק צצחינה ספרטי אריס
דפריס אסר כל סמוחין לא נעסו צצרכת אצוח
רק צצציד וסחיכ מוצרכת קלה לנו וסמילין לסמפסע צייק
דזיל כמו סירלח סרואה צקדור יעיש וליכ עתה אסר
וסמיל סנטיקין וסחינה סווי סל סכמה אסר כצ נעמך
צזיל צצרכת מונ אצרכס בנטיקס לנטיק' וכן צצרכת סעיצנו
מווח סחינה סכצב נעמך צלחא גצור וצצרכת קלה לנו
וסדעה סכצב נעמך צצרכת אסר קדוס וסחיכ וסס וליך
סרי סכוטת יסר סמכמה סמפסעות סמוחין לכיל מויק דזיל
ולהליד לס עיי סנטיקין וסל סעיצנו ויש צקדור לעיל
צצקיפס צי דמוג אצרכס צצחינה מוח סמכמה סכחצ וזיל
לסעטיך סלרה מוחין דחציד סחי לסמין צביה דחיי דחציד
דלחי וללחיס דפריס וכו' דמוק' דמאל דכצ נעמך סלרה
לנוקצא וסחינה זלח דפציס וליכ עה עבין עוד סלרה
זלח עיי סנטיקין ולסקנס סו כצ נחקנה כסאל סנקודות
דסאל סצחינות סמכריס סם כצ כחצתי צצרכת מונ
אצרכס אור גי דלעיד טייס נפל סם דלון סלרה לנוקצא
דנקודה ספריס סחי רק עיי סנטיקין יעין סם גם
עין צקדור איך כל סנטיקין סם דוקא לנחי אריס דפריס
ולא דלסור יעיש :

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעתי', ובינה דבינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ"י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעתי', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעתי'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעתי' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעתי', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ"י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ"י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעתי', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעתי', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרר' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

הוא גם לגבי ז"א במגן אברהם. וע"ע פת"ע דכ"א ע"ב ובלמלשינים אות ג'.

(עו, ב) פני' דפני'. להמשיך וכו' ד' אל מלאים. ז"ל רו"ל בשה"כ דל"ג רע"א אח"כ נכנסין בה גפ"ע דנה"י דאי' ונגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן וכו' כי מגן ה"ס ג"פ אל וה"ס ב' אל שיש בתרין תפוחין קדישין ואל ג' בחוטמא וזה נרמז באד"ר וכו' וה"ס ב' אל במילואם שהם גי' ש"ע עכ"ל. והגם שפשט דברי הרב הוא, שנרמז כניסת ג"ר בתיבת ומגן מפני שיש בפנים, והוא כנגד הג"ר, ג' אל שגי' מגן, אבל לא כתב להמשיך מה שהוא חוץ מהג"ר. מ"מ היות וסיים וה"ס ב' אל גי' ש"ע שלכאוי' ללא צורך להכונה של כניסת הג"ר, משמע שעתה נמצא בפני הנוק' ש"ע נהורין. ולכן כתב הרש"ש זיע"א להמשיך. ומ"ש ויהיו ד' אל מלאים, פשוט הוא דאל האמצעי כולל יו"ש. וכ"כ לק' במגן אברהם מגן גי' ג' אל שבתרין תפוחין דנוק' ואל הג' בחוטמה כלול מב' (וכ"כ בדרו' ר"ה בפני' דחי'). אבל אין הכונה שהב' הם מא"א להמשיכם לב' שלה ויהיו ד'. שא"כ יהיו כל הד' בתרין תפוחין, והוא כתב בתרין תפוחין ובחוטם. ועוד נראה לכאוי' שמה שיש בפני' דפני' בתרין תפוחין ובחוטמא דנוק' שמות אל הם הם שמקבלת מא"א עתה. ועי' שא"א פי"ג וי"ד ושה"פ פ' חיי שרה סי' כ"ה.

אח"כ ראיתי בס' כ"י (וכן הגי' בפת"ע אות ב') שכתוב להמשיך הארה מהש"ע דא"א לב' אל דחו"ב דתרין תפוחין דנוק' ואז מתמלאין וכו' וגם באל הג' דדעת דחוטמא הכלול מב' אל מאירין בו כל הש"ע ע"כ. ומשמע שיש ג' אל בחב"ד דנוק' מחמת עצמותם, ובהם מאירים הש"ע דא"א. ולא ידעתי לקוצר השגתי לע"ע מאין באו הג' אל, ולא נו' בכונת העמידה עד כאן שיש ג' אל בנוק'. ואולי כעין משרו"ל בדרו' ו' דר"ה (דצ"ה ע"ג) שבונ"ת דאי' יש ז' היות דס"ג וכו' ונו' מ"ש בפ' פינתס בר"מ כי מהוי' דס"ג יוצא שם אל מג' יודין וא' אשר בה עכ"ל. ולמעלה בכונת או"א כתב באותיות אל של

הוא שמקבל מו' דיש"ס, וצל"ת. ולשאלה הא' אפ"ל, שא"א לנוק' לקבל מו' דאבא בלי הארה מאי', והוא השם הנו', ובו מתלבשים מו' דאבא ומקבלתו וכ"ז דוחק. ואגב צריך להבין בזמן המוכשר בעה"ו, איך קיבלה הנוק' מו' דאו"פ דפני' טרם שיכנסו תוך ז"א ויקחו להם לבוש מזו"א, לפמ"ש רו"ל בשה"כ דרו' ה' דיוה"כ ד"ה גם נוכל לו' וכו' שאורות הנוק' באים מלובשים בכלים דנה"י דאי' ודאי' תוך נה"י דז"א וזו"א תוך כלים שלה שא"א לשום בחי' לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו זב"ז וההכרח לזה יובן מדרו' א' דסוכות וכו' עכ"ל. וצ"ע כעת, ועי' מ"ש בנה"ש דמ"ה ע"ד אות ט' (והובא בפת"ע בסו' אות א') ואולי מתכוון על הנו'.

(עו, ב) ומגן. להמשיך חב"ד וכו'. ובסוף העמוד ג' הויות ואהי' בקמץ לג' כתר דנוק', מה שלא נו' בהתחלת הכונה אלא להמשיך חב"ד. ועוד היה צריך לצייר זה בתחי' קודם החב"ד. והיותר נראה שהיא מיותרת, או ט"ס וצריך להיות בתחי' כמ"ש. ובסי' כ"י לא כתוב זה. ואפ' שהכונה, לפי הסי' שלפנינו, שלאחר שכיון להמשיך החב"ד אז יכוון עוד להמשיך הכתר. וחסר כאן הק' להמשיך וכו' כנו' בשאר. והנר' שסי' כ"י הנו' הוא חסר, וצריך לצייר גם המשכת מו' דכתר, כיון שכלי הכתר נו' בתיבת מלך וצריך להמשיך בו כאן המו' שלו. אלא שק"ק שאם זה המשכה חדשה, היתה צריכה להיות אחר גמר הדחי' ולא באמצע.

ועי' פת"ע דט"ל ע"ד סוף ד"ה ומגן, מה שנתן טעם לספרים שלא נו' בהם כתר. וקצת נראה שלא מספיק. כי הלא כשנו' כלים דכתר במלת מלך צריך לכוון להכניס בו מו', ולא שת"ת דאי' עומד מאליו בבחי' כתר. ולעי' מזה כתב בסי' שנתרוקן גם ת"ת דיסו"ת כמו הנה"י, וזה מורה שהוא נכנס תוך כלים דכתר, כמו הנה"י בתוך שאר הכלים, ופשוט. ונראה שגם הפת"ע ז"ל כונתו לו' שממילא נכנס תוך כלים דכתר, ונמצא עומד ע"ג המו', ואין צורך לכוון להכניסו. ודוחק. ופשוט שטעם הפת"ע ז"ל

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו, דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו' : —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

1234567

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא גזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, דמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, ע"י מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכא' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספ"י שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. ע"י מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דז"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בסי', ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דז"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דז"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דז"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמו בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' ע"י שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היורדת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתה עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל :

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רחבי"כ
 [ד"ס ע"ג] וז"ל באופן
 כי טיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ט אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכוונת
 צנוה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפי"ז
 לדין להבין מ"ש צסידור צכריעות חקיפות
 דמגן הצרכס להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמידים ו"ק וג"ר דחסדים דדעת דכח
 וכן צכטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעת דכח
 וצכולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 אם היא מחכמה דכח לצינה וחוי"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ט ואח"כ צכריעות וזקיפות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צסידור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות בל"ך עוזר וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות א"י ממשיכין ו"ק דאח'
 דאח' ואח' דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נוהגת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאח' דאח' דאח' דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חרי"ב
 דכח צכריעות חקיפות דמגן הצרכס וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נהגה לצינה שאלות
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נוחתה כמוחין
 לחסדים דדעת דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וכזקיפות וכחכמה מהסודים דדעת
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעת דכח נמשך מספחים
 דדעת דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וכזקיפות, וכחכמה מגבורות דדעת דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נוחת לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רחבי"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחוי"ג דכח
 דחוי"ב דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י צכריעות
 הנק' אימא לחוי"ב חרי"ב דכח דחוי"ב גב"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"י גבר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שצמד צקופות זו וע"י"ב מה
 שחירן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסת צכ גכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האח' היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ' צצ"ת שער ל"ד
 פ"ב כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס שצקודת האח'
 אינה מתפשטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא א"י תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתפשטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע א"כ כשחזרת נקודת האח' לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים וא"ך אפשר
 שתכ"כ נקודת האח' קומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזק דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכס
 לכיות פלגוף כבולל דנוקי כו"ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"ז
 שנקודת האח' דנוקי אינה מתפשטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האח' כחן צל"ס
 דאח' דאימא נשאר צתוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

מלוויר בשניכם אלכיס הויכ בשילוב וכן בזוג נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר מלוויר בשניכם הויכ אכויכ בשילוב שהוא זוג חילון יעו"ש וז"ל מהו כונת סדר זה דממ"ג קשב אס הוא כלל משני זוגים חילון ופנימי למי באו"א וישסו"ת זר"ן ויעו"ר לא לייך שני סוגים ואס הוא רק זוג אחד שכך יש לומר דהכא מייכי בזוג הפנימי כנעשה ע"י דזוג החילון אינו שייך כלן וכוא נעשה מאליו תדיר שלא ע"י כנודע וכבר נרמז בחיצת שמע קשב יותר א"כ למי גבי א"א מלוויר הויכ אכויכ וכן בזר"ן ויעו"ר הויכ אדני שהוא זוג חילון היע"א :

תשובה תיקון חו"צ חו"ג דכתר דזר"ן
איגרת החכמה
 חו"ח 1234567

כנתקן בכל בעמידה זוגים עתה בש"ש ער"י עתיק ונוקי סס ג"ר שצכתר וע"כ לייך זוג פנימי וא"א ונוקי שכם ו"ק שצכתר ע"כ לייך זוג חילון ואו"א וישסו"ת לא חילק צנייכים יען שזוגים אלכיס הויכ וכמ"ש בשכ"ו (דל"ה ע"א) וכבר כי בשכ"ו לעיל (דל"ז ע"ד) ח"ל כשחכוין בשם אלכיס וכו"ה חכוין להצרס ער"י איל"הויהם כי הגבורות שנקראים אלכיס מקדומים ומתחילים לעלות חתנה צכוד מ"ן ואח"כ יורדין כחסדים שכם כהויות צכוד מ"ד ע"כ וע"ד זה בכל מקום שימלא זוג דאלכיס הויכ לריך לשלצם כנז' זר"ן ויעו"ר שלייר בשניכם הויכ אדנות מפני שהוא סוד חיצור זר"ן כמו בכל הכונות ולא בשציל הזוג מהר"ג שד"כ יל"ו :

תשובה הרב ר' סלימאן אליכו מצבל נר"י
 השיב וז"ל לריך לכתוב צסידור ולהשאר צעתיק וכו' ושארית המוחין דחצ"ד חג"ת נכ"י דעיבור ויניקס ומוחין דלח' ופניס דחילון ודפנימויות לכמשיכס לחצ"ד שכם או"א וישסו"ת ולצנות אותס ולתקן אותס ויד"ז ימשיך חלק הזר"ן ויעו"ר ויכוין לצנותם ולתקנם צכללות וכן מוכה מדברי הרש"ש צבקדמת רחבי"ג (ד"ט ע"ד) כיעו"ש וכן ס"ל להר"ב כחסיד מהר"א ענתצי זלוקיל עכ"ד :

ושאלתי ע"י להר"ג שד"כ יל"ו והשיב ג"כ כנז' שלריך לכוין לזוג חו"צ חו"ג דכתר וע"י זוגים סס צוניס ומתקנים לחצ"ד שכם או"א וישסו"ת ככל הנז"ל ר"ל במשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד ושאר הפרטים. ואח"כ יכוין לזוג חצ"ד שכם או"א וישסו"ת וע"י זוגים סס מתקנים וצוניס לחג"ת נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר ככל הנז"ל ר"ל במשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד ושאר הפרטים. וכל צניון ותיקן חצ"ד וחג"ת נכ"י הוא עתה בש"ש כי מה שנתקן צכללות בעמידה הוא רק לכתר שכם שרשי המוחין ועתה נתקנים חצ"ד ור"ק שכל פרלוף נתקן ע"י פרלוף שעליו דוקא ככתר מתקן חצ"ד וחצ"ד מתקנים ו"ק עכד"ק וכו"ש :

א"ה עיון צטעס השונויים כנז' צספר פתח עינים (דמ"ז ע"א) מ"ש צזכ צאורך וכצ"א מסידור פדיון נפש להרש"ש זיע"א שסידר אכויכ וכו"ה, הויכ ואכויכ צכתה אח"כ אלכיס וכו"ה, הויכ ואלכיס צהצ"ד אח"כ אדני הויכ, הויכ ואדני צז"ת ע"כ יעוש"צ וכו"ש :

קט) שאלה כתוב בשכ"ו (דל"ז ע"ג)
 ח"ל אחר שכבר נעשה בחינת כחיצוק וסנשיקין צצרכות שקדמו כנז' לא מתפורר היסוד להתאצר צנוקי וכ"י ע"כ לפי"ז ח"ל

קנה) שאלה מ"ש צסידור צזוגים דש"ש לזוג חו"צ חו"ג דכתר שכם עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולכמשיך טיפת כהצאעה וכ"ו ולצבר הקטנות שציסוד דז"א וכ"ו ונדחים כי אלכיס דקטנות לראש כצריאלה ואח"כ יכוין צזוגים דחצ"ד שכם או"א וישסו"ת ככל הנז"ל וכער"י צחג"ת נכ"י שכם זר"ן

קצח) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ב ע"ב]
 וז"ל נמלא כי אז צווג
 הכוא נכנסין צרחל גי יסודותי יסוד דאבא
 ויסוד דאימא ויסוד דז"א, המלביש את שניכם
 בתוכו ע"כ ל"ל הלא נודע שיסוד דאימא צחוב
 דז"א כי הוא יסוד נוקי קל"ר ואינו מגיע עד
 יסוד דז"א וכיבי קאמר יסוד דז"א מלביש לשני
 היסודות דז"א גם ל"ל דאיך נכנס יסוד דאימא
 צרחל כיון שסיומו צחוב דז"א למעלה מכתר
 צרחל היע"א :

תשובה עיין ציפה טעם לשכ"ו [ד"ב
 דעמידה אות נ"ו] שנגש מה
 ותוך וז"ל וז"ל וז"ל שיסוד דאימא מסתוים צחוב
 דז"א ואינה מגעת עד היסוד מ"מ כבר נודע
 שכן כהו"ג בליאחם לוקחים התלבושות מיסוד
 דאימא יחס עשר לציסוס דאחיה עשר דמים
 וגם יסוד דאבא עלמו צחפפפוטו מהחזה
 וגמטה לוקח התלבושות מיסוד דאימא ומכל אלו
 הצחינות שייך נומר שגם יסוד דאימא נכנס
 עמהם עכ"ל ועיין ע"ה שכ"ט פ"ה ושנ"ד פ"ה
 וכיע"א :

קטן) שאלה כהוב צסודור צחינת ברוך
 הוא וברוך שמו יכוין
 שאחיה שכוא אימא מנצבת לס"ג שכוא אבא
 ואדני שכוא נוקי מלצבת למ"ה שכוא ז"א ע"כ
 ושם לייך קודם אחיה ואח"כ הויה דס"ג ואח"כ
 אדני ואח"כ הויה דמ"ה ולריך לפי שכונתו שהא"י
 מלביש לשני אימא לאבא ונוקי לז"א, וקשה
 דצנכר שלום [דמ"ו ע"ב] צהגות לשכ"ו כי
 וז"ל נלע"ד ש"ל כך צמילת צרוך תכוין אל
 שם אחיה דיודין המלובש צמס הויה דס"ג
 וכך היא ניסחה שכ"ו ימן ועיין לעיל סוף
 דרוש ה"י מדכופי התפילין שורש כוגף זו עכ"ד
 וצדכופי התפילין [ד"ח ע"א] מצואר כן וז"ל
 ופגוד אחיה דיודין שצמות חכמה יש שם הויה
 דס"ג שיש בו גי יודין כמו שיש גי יודין צמס
 אחיה דיודין ואז הויה היא צו"ת שצחכמה
 זאת ונעשית מלבוש אל שם אחיה דיודין כנז'
 כי הוא נשמה אליו לפי שכוא צחינת ג"ר
 שבה ע"כ כרי מפורש כמ"ש צנכר שלום שאחיה
 היא מלובשת הוך כס"ג ולא מלגשת עליו וכוא
 היפך מ"ש צסודור שאחיה מלצבת לס"ג ועוד

יולא שכווג דשים שלום הוא לצחינת נוקי
 שצבר נעשה לה צחינת החיצוק והנשיקין
 וקשה דז"כ חינו צנוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צפ צבר החיצוק והנשיקין שוודע שהחיצוק
 והנשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינכ יחו"ג לה מלינו עניין החיצוק והנשיקין
 אליה אי"כ איך צש"ש מכונים לצווג כל
 הצחינות דגתר ודחצ"ד ודריק כיון שלא קדם
 להם עניין החיצוק והנשיקין היע"א :

תשובה הן אמר שהחיצוק והנשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שצכתר היא
 מחתמת הוחמה צצינה וצחו"ג ככל הצחינות
 שנטשו צה תיקון אטצ"ה והחיצוק והנשיקין
 ומוחין דא"י ונעשה צהם ככל מה שנעשה
 צחכמה דכתר וע"כ צש"ש מזדווגים כל די
 צחינות חו"צ חו"ג דכתר ונמשך לנוקי שכוא
 יעו"ר שצכס ואח"כ ממשיכין שארית המוחין
 לחצ"ד שחס אר"א וישכח"ת ואח"כ לוי"ק שחס
 זרין ועו"ר ככל ע"ד הנז' וכן הצווגים יהיו
 צש"ה צכל אחד ואחד מהכ"ג שד"ה יל"ו :

זקן) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ה ע"א]
 וז"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הצווג הוא דיעקצ עם רהל עכ"ז
 יש עוד צווג אחר ג"כ והוא צווג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמתולם לא מלינו צש"ש צווג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרצא מפוי צסדר הצווגים צהקדמת
 סודור כרש"ש שצשחית דחול לאה וישראל
 הם אב"א אבל צווג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

תשובה איך נראה לפרש צש"ש דשחריית
 יש צי צווגים שלעולם הצווג דש"ש
 דשחריית הוא דיעו"ר דיקא חווג דישראל ונאה
 כנעשה צאמורת ויעבור אינו עניין לכאן
 דכתס הוא צווג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שמי"ש עוד יש צווג אחר
 דישראל ולאה כונתו על צווג כנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שבוא מפנין
 צווג דשחריית דצווג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים אמצעיים מהכ"ג שד"ה יל"ו :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

והמתייחסים אליו, דהיינו שם יה"ו דע"ב ושם אה"י דקס"א ושם אהו"ה ושהאר נמשכו לכינה ונשאר שם חלקה, דהיינו יה"ו דס"ג ואה"י דקס"א ואהו"ה ואה"ו דב"ן, והשאר נמשכו לאריך דכורא ונשאר שם חלקו, דהיינו יה"ו דמ"ה ואה"י דקמ"ג ואהו"ה ואה"ו במילוי אלפי"ן והו"ו חסרה והשאר נמשך לנוק' דאריך, יעו"ש ברף מ' [בנד"מ דף מ"ו] שד' יה"ו דעסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר וד' אה"י הם מוחין דבינות וכו'. זהו לפי האמת אחר שנחתמו זה מזה ונמשכו זה מזה. וגם מה שאנתנו מכוונים בתיבת אחד דק"ש הוא לפי האמת אחר המשכתם זה מזה, זהו הנלע"ד ליישב, אף שלשון ההקדמה קצת קשה שכתב ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדכר ונוק' דמוח הבינה וכו' עי"ש. צ"ל לאו דוקא כל המוחין, אלא כל המוחין שמדרגת בינה ולמטה, וכמו שכללא כליל שהעליון כולל כל מה שלמטה ממנו והעליון כולל התחתון ואין התחתון כולל העליון, ולפי"ז הסדר דכרך קטן לא נתכונונו אצלי וכמו שנתבאר לעיל.

ועם האמור חזות קשה הוגד לי כמה שראיתי בכריעת הגוף דמגן אברהם ומודים וברכת הטוב שמך, שסדרו וכתבו להמשיך הו"ק דאחור דאחור ודאחור דפנים לחב"ד חג"ת דו"א. הא ודאי קשה, דמה שינוי הוא מכריעת הגוף דתחלת אבות ששם כתב לחג"ת נה"י דז"א, וכאן לחב"ד חג"ת דז"א, שהרי מעת ק"ש כבר נכנסו ונתפשטו בחב"ד חג"ת דבינה ודחו"ג דכתר שהם נוק' דעתיק וא"א ונוק', ועתה בכריעת הגוף צריך להורידם למטה לחג"ת נה"י כדי להעלות הנוק' שזה מה שכלל לנו רבינו הגדול האר"י זלה"ה בספר הכוונות, כי בכלם גופא גחין לברכין סוד וא"ו לגבי ה"א ורישא גחין לגבי גופא יו"ד לגבי ה"א וזקף ברכין לגבי גוף סוד ה"א לגבי וא"ו וגופא לגבי רישא סוד ה"א לגבי יו"ד ע"כ. הרי להדיא

והנורא צ"ל דוקא יה"ו דע"ב ואה"י דקס"א ושם אהו"ה ושם אה"ו לבד לא ארבעתם. וכן עד"ו בעת נתינתם לנוק' בעת הנסירה בתיבת באהבה לא היה צריך להיות ד' יה"ו וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו, מאחר שכל עסקינו והכוונות עתה הוא בשורש החכמה דכתר הנק' עתיק דכורא. וכבר כתבתי למעלה שבסידור כרך גדול לא מצינו מזה הענין כלל. ודע שהרב המסדר סידור כרך קטן לכאורה יש לו על מה לסמוך בהקדמת רחובות הנהר שלהי ההקדמה שכתב וז"ל, וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרצוף הוא הנתקן תחלה ואליו נמשכין כל צלמי המוחין דחו"ב וחו"ג, ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדו"ן דמוח דבינה הנק' אימא ונתקנים וכו' וכל אלו המוחין הם הד' מוחין שבכתר והם שורשי הד' מוחין והם הנק' בערך הכתר או"א וזו"ן, אמנם בערך הפרצוף נק' עתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת איך כל המוחין נמשכים תחלה לעתיק דכורא שהוא החכמה וממנו לכינה וממנו לחו"ג דדעת. וא"כ יפה סדר כל השמות דיה"ו ואה"י ואהו"ה ואה"ו עם שכל עסקינו וכונתינו בשורש החכמה יען שאליו נמשכין תחלה כל המוחין.

אבל עדיין צריכין אנו למודעי, דא"כ איך אנחנו מכוונים בתיבת אחד דק"ש בהמשכת המוחין דו"ק שהוא להמשכת חו"ב וחו"ג דכתר דבינה, מן הראוי לכיין שכל המשכה תהיה לחו"ב וחו"ג דחכמה דכתר דבינה שהוא עתיק דכורא לבד. ועוד לפי זה נמצאו דברי הרש"ש ז"ל בהקדמתו עם ההיא דדף מ' [בנד"מ דף מ"ו] סותרים אהרדי לא יכוננו יחדיו.

ואפשר לי ליישב דבריו כי בעת ק"ש כשנמשכו המוחין דו"ק דאימא האמת שכולם נמשכו תחילה לשורש החכמה שהוא עתיק דכורא, דהיינו כל המוחין שהם כל הד' שמות דיה"ו ודאה"י ואהו"ה ואה"ו ונשארו שמות הנוגעים

לת"ת ומת"ת למלכות כדי להאיר אל הנוק' לעלות אל שרשיה, חזרו המוחין לעלות אל מקומם שהוא החב"ד דו"א ממילא, וזה מוכרח. או אפשר שהארת החב"ד היא היוודת מן הבינה לת"ת ומן ^{אוצר החכמה} התפארת למלכות, לא החב"ד עצמם.

פש גבן להבין ענין מיעוט הנוק' דאו"פ דפנים ודאו"פ דאחור דשורש החכמה בברכת מגן

אברהם, כי הנראה מפשט שער הכוונות דהמיעוט הוא דווקא לאו"פ דאחור, שכתב וז"ל, ובראותה את עצמה במיעוט הזה רוצה לחזור עמו אב"א במקום אצילותה הראשון מיראתה וכו' ואז בנקל תוכל להתהפך ולחזור דרך אחור וכו' עי"ש. וזה מורה דוקא על הנוק' דאו"פ דאחור, כי (בנקו' או"פ) [בנקו' דאחור"פ] דפנים לא שייך לומר כן, כי קי"ל שנקודת הפנים לא וזה מפנים כלל. ולא עוד אלא שכתב הרב מטעם מיעוטה הוא מפני שכל זמן שאורות המוחין חופפים על ראשה אינה מתמעטת וכשיתחילו האורות להתעלם ממנה בהכנסם בז"א אז מתחלת להתמעט, ובאלו המוחין דאו"פ דפנים אינו נכנס מהם בז"א בברכת מגן אברהם כי אם קו ימין לבד דאו"פ דפנים, ולא עוד אלא שאינם מתפשטים ע"ס בקו ההוא רק הכנסם בחח"ן דחכמה דאו"פ דפנים אבל הב' קוים עדיין חופפים על ראשה ואיך יהיה מיעוט.

וכפי זה יצא לנו קושיא אחת על מה שראיתי בסדר אחד שכתב להמשיך הארת החב"ד דאו"פ דאחור ודאו"פ דפנים דחכמה וכו' ולהעלותה עד כנגד ראש הת"ת דפרצוף חכמה עכ"ל, דכפי דברי הז"ל מעיקרא נקודת האו"פ דפנים אינה מתמעטת וכמו שנתבאר לעיל.

ודרך אגב נתקשיתי בסדר תפלת העמידה דשב"ק בברכת מגן אברהם שכתב

שכל ד' כריעות וד' זקיפות דראש וגוף כחדא מחתא מחתינהו, וסדר אחד להם. וזאת הקושיא בין על מוחין דאחור דאחור בין דאחור דפנים* דשורש בינה וחסד וגבורה דכתר, מלבד בהכנסת המוחין דשורש החכמה בז"א אחר הסתלקותם מהנוק' הוא כי בכריעה ראשונה נכנסים ומתפשטים בחב"ד חג"ת ובכריעה שנית עד סוף הגה"י, לפי שאלו המוחין עתה אנו מפשטים אותם התפשטות מחדש לפי שכשעלו מהנוק' עמדו על גבי רישא דז"א ועתה מתפשטים, ודומה ממש לעת התפשטותם בתיבת אחד דק"ש. לא כן בכריעה וכתו"ג דכתר שהמוחין דאחור דאחור ודאחור דפנים ^כ כבר היותם מתפשטים בחב"ד חג"ת דכל א' מעת ק"ש ולא וזו ולא נסתלקו ממקומם, ועתה אנו צריכים להורידם למטה להעלות הנוק' בסוד וא"ו לגבי ה"א. באופן שהנלע"ד שזהו אמיתת הענין שיהיו סדר הכריעות והזקיפות כולם סדר אחד להם. וכן סדרו מסדרי סידור תפלות שב"ק,

והדברים נאותים יותר.

גם בענין כריעה וזקיפה דראש, הג' כריעות וזקיפות האחרונות כתוב בסידורים גדול וקטן להמשיך ג"ר חב"ד לחב"ד דז"א ולדחות הו"ק לו"ק. וזה שינוי מכריעת הראש וזקיפת הראש דתחלת ברכת אבות ששם כתוב להמשיך החב"ד לחכמה ומשם לבינה ומשם לת"ת ומשם למלכות, שזהו מ"ש הז"ל בסוד היו"ד לגבי ה"א, שכתחלה לוקחם אות יו"ד שהוא החכמה שבו ומשם ניתנים לבינה שבו הנק' ה', ולא כן סידרו בג' כריעות וזקיפות הראש האחרונים, ולמה יהיה שינוי זה מכריעה וזקיפה ראשונה דברכת אבות. ובסדר תפלת שב"ק כתוב כל סדר הכריעות והזקיפות כשורה והוא הנכון.

אמנם צ"ל שאחר שירדו אלו החב"ד מבינה

כג. שד"ה: לא ידעתי מהיכן הביא שאחור דפנים באים בק"ש שמוחין דאו"פ דפנים אנחנו מבררים באהבה (מכת"י).

להמשיך או"פ דפנים ואו"פ דאחור דחכמה לחב"ד חג"ת בכריעת הגוף ובכריעת הראש ע"ס הגו'. ולמה השנוי הזה מבחול, שבחול נכנס קו ימין בברכת מגן אברהם, ובגבורות קו שמאל דאו"פ דפנים דחכמה, ובקדושת ה' קו האמצעי. וכאן הג' קוים נכנסים בברכת מגן אברהם. ואעפ"י שבשב"ק לא יש י"ג אמצעיות ויורדין עד סוף הקו, מה שאין כן בחול כגודע, מכל מקום היה מן הראוי שיכנס קו ימין דאו"פ דפנים דחכמה בברכת מגן אברהם ע"ס הקו ההוא ובגבורות

לכוין בהכנסת קו שמאל ע"ס הקו ההוא ובקדושת ה' קו האמצעי ע"ס הקו ההוא, שלא נצטרך לחלק בדברי הרב ז"ל ולומר שמ"ש בספר עולת תמיד והביאו הרש"ש ז"ל בהגהות ספר הכוונות, הוא דוקא לחול, ולא בכל התפלות דכל הזמנים. ובסידור כרך גדול בגבורות ובקדושת ה' שם כתוב בשב"ק כמו בחול ממש, וכן סידרתי אני לעצמי סדר מוסף ר"ח כמו שכתבתי הואיל ולא יש בו אמצעיות כמו בתפלות שב"ק, וא"ש את"ם וה' יכפר בעדי.

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

סידור תפלה לדרש"ש

אֱהִיָּה
יְהוָה

נִסִּי דְאַחֵר דְאַחֵר דְאַחֵר דְאַחֵר דְאַחֵר
אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד | דקס"א

ועתה נחמטטה וירדה הטוק עד כנגד היסוד דז"א.

נִסִּי דְאַחֵר דְאַחֵר דְאַחֵר דְפָנִים דְצִינָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יוד | דקס"א

ג' כלי גבורה דז"א

ג' כלי ת"ס דז"א

ג'. כלי חסד דז"א

אלף אלף למד אלף למד
הי אלף למד הי יוד
אלף למד הי יוד מס
יְהוָה

יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה
יהוה

אל אל אלו אלוה
לו ו
אלף למד

יכוין להמשיך הארת הנז"ק דאחור דאחור דאחור דפנים דצנינה דכתב לחצ"ד חג"ת דצנינה דכתב דרחל שהיא ה' אחרונה ולהעלותה עד היסוד דפרלוק הנז' דז"א.

ו"ק דאחור דאחור דאחור דפנים דצנינה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

יוד | דקס"א

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה
יְהוָה

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ן ו"י זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"י ואו"י
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכיות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
אֱלֹהֵי יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
אֱלֹהֵי יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

ג' כלי דעת דנוקבא

יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד הַיּוֹד

לדחות הג' מלכיות לתפארת דנוק'

פנים דפנים אח' דפנים פנים דאח'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמוֹד
אֵלֶּךָ

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד הַיּוֹדִים מִזֶּמֶר
צְבָאוֹת
הַשֵּׁתִפָּא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה
יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁינְ דְלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

[ע"ז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹמוֹכָן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁינְךָ דלת יוֹד
שְׂדֵי
ש, שֵׁד, שְׂדֵי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֵלְךָ דלת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֵד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד דגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

להמשיך הארה מש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים

תרין תפוחין אֵלְךָ לַמּוֹד אֵלְךָ לַמּוֹד
חוטמא אֵלְךָ לַמּוֹד אֵלְךָ לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' [לכאורה] דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר¹] ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

1. עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב, הקדמת הר"א משען על הכו"ז.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לַהֲעֵלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א
יְוָד הַי' וְיָוֹד הַי'
יְוָד הַי' וְאֵוֹד הַי'
יְוָד הַי' וְוֹד הַי'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הַי' וְאֵוֹד הַי'
יְוָד הַי' וְוֹד הַי'
יְוָד הַי' וְאֵוֹד הַי'

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָד הַי'
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְוָד הַי'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָד הַי' וְאֵוֹד הַי'
יְוָד הַי' וְוֹד הַי'
יְוָד הַי'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמֹד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג במודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא,
אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד מִס
יְוָדָהּ

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי"ה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי' ויו הי'
יוד הי' ואו הי'
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי' ואו הא
י' יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במס
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא איהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יהוה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א איהיה א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהיונהי שין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צבב צבב צבב</p>
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י **אלף הי** דקס"א הנזכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
או יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
י"ה
אלף, אלף לבמד, אלף לבמד ה"י,
אלף לבמד ה"י יוד, אלף לבמד ה"י יוד במם
יהוה

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף לבמד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבני דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'
וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החזיה [דב"ש דת"ת דז"א]

ולהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
וְיָ הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי

שורש בינה דכתר

ולהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג

וְאָ הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אווהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהויהו יהוהויהו יהוהויהו יהוהויהו

ואו הי דס"ג

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ג' כלי חסד דו"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי ת"ת דו"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי גבורה דו"א
יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אווהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהויהו יהוהויהו יהוהויהו יהוהויהו

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דו"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זו"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] [יש"ס] [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהוה יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הָא וְאֵן הָא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

ל לגבי ה
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

יְוָד הִי דס"ג

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

ג' כלי דעת דז"א

ג' כלי חכמה דז"א

אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי יְוָד,
אֱלֹהֵי הָאֵל יְוָד הָאֵל

יְוָד הִי וְיָן הִי

יְוָד הִי וְאֵן הָא

אֱלֹהֵי הָאֵל יְוָד הָאֵל

יְוָד הִי וְאֵן הִי

יְיָ יְהוּ יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְוָד הִי וְו הִי

יְוָד הָא וְאֵן הָא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

וְאֵן הִי דס"ג

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

ג' כלי ת"ת דז"א

ג' כלי חסד דז"א

יְוָד

יְוָד הָא וְאֵן הָא

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל

אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי הָאֵל,
אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי הָאֵל

יְיָ יְהוּ יְהוָה

אֱלֹהֵי

יְוָד

יְוָד

אֱלֹהֵי לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	בינה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חכמה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	דעת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	גבורה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חסד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	ת"ת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

←	הוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	נצה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	יסוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	עטרת היסוד	סיום ז"א
---	------------	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היו מטונים במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכח היה מטבול אחרת המונים ביום הוא לגמרי ואין כן רגון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אה"כ שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שב"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכוין בלוחות המנהג כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אותם המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדרגה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אהה מדרגה של אותו יום כי אין כל מדרגה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטוב הדבר בשאר ימות האס אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אה"כ אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל עוד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המזון דכח מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכחת דיטס"ס ודוא"ל ודא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפיס מטס"ס ומא"ל ושאר"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל ז"ו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דלוא"ל מתוך עשרה פרטוי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פרטוי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שנקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פרטוי ז"ל דבין לפי' כח דפרטוי הארבע דהא ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראשון אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכח במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרטוי הכח דרחל בעשר תיבות זכרתי :

ועי' השור מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בכוונת השור ונמשכן מזון דפיס ומתפשטים המזון דלוא"ל דלחור בפרטוי לחור ד"ל מתקום שהו ומזון אה"כ דפיס בפרטוי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פרטוי כח דפיס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ס דפיס ד"ל ונגמר ומלאו פרטוי כח דרחל אחר השור י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחור הכח ח' מתקום כפיס דכח. וביוס ב' תן מכוונת החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרטוי כח דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור ד"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון חדשים מתקום מזוונט ולהשכים עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פרטוי לחור ד"ל ולהתקן ע"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימיס לפנים ולחור דפרטוי כח דלחור דרחל מהט"ן ומתוך שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרטוי חכמה דלחור דרחל :

ובענין הגלח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח כי ענין המזון של השומר בפני פלמה וענין השערות בפני פלמן ואינם דומין זל"ו ובחי' יוס דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יוס המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יוס מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחמן לגלח קודם שבוש בכמה ימים :

ואח"כ פ"י השופר דיום ג' מלבד כוונת החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המזון דפיס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם עם הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרטוי כח דפיס דרחל וביחודי דפיס דפיס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון חדשים מתקום מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנזכר לחור ופיס דעשרה פרטוי דפיס ד"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרטוי כח דפיס דרחל ומן הכח המזכר יתקן שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופיס דפרטוי חכמה דפיס דרחל :

ונחזור לענין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלח שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פרטויס המתייחסים לאותי יוס ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המזון דפיס לפרטוי הפנים דלחור יוס דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעמי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימיס אלא בענין הרי"ז והספירה כן נראה חפשי שפר הכוונת כוונת וש"אין שינוי אלא בענין הנסירה שאין נגמר ביום א' אלא פרטוי הכח דנוקבא וביוס ב' פרטוי החכמה וכעמ"ל בשאר הימים ומלא שגריך לכוין לכוונת כל פרטוי הנוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"ו ענין ד"ס דנוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשיה פרטוי גמור כי הכח דט"ן סנכר ביום א' הוא שטיה שומר לחור חלי ההחתון דת"ל ד"ל ועתה נעשה פרטוי ומתקן עד למסע וכעמ"ל כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם וס' גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היוס ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרטוי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בשאר פרטוי הפרטוי חכמה דפיס דפיס דפיס י"ב גבורות וס' ה' וכן (ב) עמ"ל בחילוניות. אלא שמתקום עשרה גבורות וס' ה' גבורות בלחור וס' בפנים וביוס ד' ה' וביוס ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ח והם כפולות מן לחור ופיס דפרטוי חכמה דלחור דרחל לחור ופיס דפרטוי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א תיבות דזכרתי ט' :
 ובמלות

דגרות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחילוניות אלא שמתקום כ"ז כס י"ב וביוס ג' עד חזרונו ט' עין ללא קודם אלא שמתקום שש :

5

ועתה מוחין **דבינות** ו**גבורות** דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלס לאימא שהם **מ"ה** ו**ב"ן** **דב"ן** מלובקים בפר' נה"י
בלתק: דבינה לתבונה **בחזרה:** לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם ב'י ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות
בלתק: דפר' בינה דבינה דניעקב ורחל **בחזרה:** דפר' חכמה וכתר דבינה דניעקב ורחל
ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ק דת"ת ונהי"ס ב'י ספירות דניעקב ורחל

אהיה
י
יהוה
י

י י ה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**

י י ה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה **אה**
יה **יה**

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

י י ה
ליסוד ומלכות ללאה

ב"ק דת"ת
יה **יה**
וה **וה**
יהו יהוה

חו"ב חו"ג דבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

חו"ב חו"ג דחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הא** **ואו** **הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י י ה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שיין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

או

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

או

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו

אכור

ג' כלי סוד לנוק'

אלו

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. []

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלפי"ן

כ"ב אותיות ומנלפ"ך ה' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק'; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה 4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ה)

כתר

--

כתר

←	
---	--

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חכמה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חסד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חזה דנוק'

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזה דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

נצח

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

מלכות

--

סיום נוק'

עטרת היסוד

←	
---	--

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה לחרש"ש

עב

לג' כלי צינא	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא אלף הא אלף הא	הי ויו הי	יוד הא יוד הא יוד הא
אלף הא יוד הא אלף הא	הי ואלו הי	יוד יהו יהוה
ה יוד הא	הה וו הה	יוד הא ואלו הא

להמשיך הבינות וגבורות דיסוס"ת המלוכזשים צנה"י דתבו' עס הנרנח" עס המלכות דכתר ד"ס שהס' י' ריבועים דהויזפ פשוטות דחכמה דכתר דצינא דז"א תוך ללא וכחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	י יה יהו יהוה	אֱהִיָּה
----------	---------------	----------

יְהוָה		יְהוָה
--------	--	--------

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
----------	--	----------

יְהוָה	יוד הא ואלו הה	יְהוָה
--------	----------------	--------

אֱהִיָּה	יוד יוד הא יוד	אֱהִיָּה
----------	----------------	----------

יְהוָה	הא ואלו יוד הא	יְהוָה
--------	----------------	--------

י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה
---------------	---------------	---------------

מוח צינא

מוח חכמה

אלף הי יוד		יוד הי ויו
------------	--	------------

אלף הי יוד		יוד הי ואלו
------------	--	-------------

אלף הא יוד		יוד הא ואלו
------------	--	-------------

אלף הה יוד		יוד הה וו
------------	--	-----------

ג' כלי צינא דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה	הה וו הה	יוד הא ואלו הה
---------------	----------	----------------

ה י ה	ה יוד	יוד הא ואלו וו
-------	-------	----------------

א אה אהי אהיה	הה וו הה	יוד הא ואלו וו
---------------	----------	----------------

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ ד"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק אר"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאר"א ועי"ז יחורו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיסו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

אָהִיָּה
יְהוָה

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אָהִיָּה	אהיה אהיה	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוה יהוה	יְהוָה
יהוה	יהוה	יהוה
אָהִיָּה	אוהויהו אוהויהו	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוהוהו יהוהוהו	יְהוָה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הקדושה
 סקילה יא א יוד היווהי
 כשבת דמל לנזק לז"א דבריאה לז"א
 ולבדר מהיכל ק"ק הנז' בירורי כלים ואורות לנפח
 הרג ונ"י יוד האואוהא
 לחנך הילה יוד היהווהה

רפח ראחופ רפנים

יוד היווהי
 יוד היווהי
 יוד היווהי
 יהוה יוד האואוהא
 ירה ירהו ירהוהי

ולהעלותם עם נשמתו עד הז"א לז"א ורזי יכוין להעלותם עם ב' כלמי המוחין לראח"פ
 לרא"ה דפרכ"ו חכמה דכתר לבינה לז"א ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיורוי
 הנז' ועם נשמת יסוד לרא"ח ע"ג רישא לז"א "

ואז יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו לב' כלמי המז' דאופ' לרא"ח הנז' דיספ'ות השומרים
 ע"ג רישא לז"א שאח' כל הכלם דבין דמ"ה וכ"ן דב"ן דתבונה שבו נתלכשו הבינות והגב"ו
 דיספ'ות בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנז' לתבונה עם הנרנחי שהם ההי"ות המנקדו תיק עשר פרצ"ו
 ד"ס דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונשעים פרכ"ו אחד ונגללים כשיעור כל קומת ז"א ויכוין
 להמשיך לנזק הארה ה"ס עליונות דחב"ד דחג"ת לז"א "

בישבויעות להס דסחרית דיספ'ות חזרה לא"א שלאין להס דמנפ"ח דנ"ה ואג"ת ובינה
 דכתר דבר"י חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר

חז"ן דחמ"ו

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשדי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנדר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' וע"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלים, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באדר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלים תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלים צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלים, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלים הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

סגור דלתי בטני כי שני דלתות רחמה הם מזויירות בליור חיבור מס סתומה כזה **ו** והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמזן שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען שכל בחי' המל' נקרא שם כנוודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בזיא ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיא גואל כו' וזכור כו' אמנם אמר למטן שמו בלבד ומה שזרדי-לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למטן שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחוריים דהויה דיודין וקס"א פנים דאהיה דיודין לפי שיעקב נמשך מיסוד דלחב ע"י יסוד דאימא שה"ס קפ"ד וקס"א הגו' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד): **באהבה** (ה) הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחור בלחור עם ז"א ונריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמש"ת בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתחס אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנוודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אלליו בדרוש התפילה ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי' אז שינה והתעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה פכ"י בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום רייה הוא רמז אל בריאת העולם בחתי' האל'י ובתחיל' בריאת המוחין בזיא אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגסרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתק' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבבריאה הטעם הוא לפי שעי' העלאת מין משם עד למעלה באימא אשר באני' נמשכים אותם המוחין וכו' אל וז"ו והנה כדי להבאיש פכ"פ לריך להעלאת מין אחריים וכו' ידעת כי כל העלאת מין הוא לזורך הוונג ופעם הראשונה שבק"ש היה לזורך זיוג או"א לתת מוחין לזו"ו בהיותם אחור בלחור ועתה לריך מין אחרי' לזורך זיוג או"א פכ"י כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הוונג הגרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מין (ו) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסהם בזיא אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות' הוא כי אימא מסתלקת מחור ז"א ומזדוונג עם אבא כדי להוליד מוחין אחריים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א וז"ס ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדונו והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א ככל שיעור קומת ז"א ממש שזה צווה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגו' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי ז"א עומדי' בלחל ורחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלחל ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לזה ורחל שתיקן ונעשות פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת ז"א. והנה לזורך ענין הנסירה הוונג לריך בהכרח העלאת מין פעם אחרת כנוכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבברי'א' בסוד ואכן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלל שהיכל אהבה שהיה

בק"ש היה היכל אהב' שבברי'א' שהוא היכל חמישי מתחל לעילא אבל היכל אהבה לזורך מין אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבבריאה אשר שם עומדים אי"א ואוי"א דבריאה וכמו שבז"א למטה שבבריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבז"א הכוללין כל י"ם דז"א כנוודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכל' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן היכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם היכלות של יולר דחפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דלחב דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאה וכולם הם בסוד שבעה ושבעה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הז' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בזיא דבריאה וגם ז' היכלות האלה עלמזן הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ז' היכלין מתחל לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין אחרי' בתוכו וז"ו כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבז"א יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המין האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופשט הלשון הוא כך למטן שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ס באהבה כי ע"י העלאת מין היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מין עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלל עד שתייה היא שוה כמוהו אב"א דלג"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונות תכוין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א (ז) הלואי יספיק לשמועל לישראל בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחי' נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתחילה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיע ומגן כמו שנבאר. ודע כי אני מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלל אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנגכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם א' ובר' בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מבכרין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימ' ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יובן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ו או לריךין שניה' לעלות בסוד מין אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו עולה בסוד מין והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי' אל ז"א וכונתו עתה לתחס גם אל רחל (ט) ולכן ז"א לבדו עולה בסוד מין. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מין ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואינו זוכר יותר מזה. ונחזור (י) אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיע הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם ז"א היא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחו' בלחור לריכי' ליגדל בכל שיעור קומ' ז"א כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' בלחור לשמה' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ ונכנסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בזיא

הי' אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם * ש"ס : ג) א"ש עם הכולל : ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה' : ה) פכ"ח משער העמידה : ו) הורחל שפה : ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ' : ח) פכ"ח פ"ח משער עמידה :

דברות וביאורים : א) כי ב' דלתות הם נורתם פ"ח : ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם * ש"ס : ג) א"ש עם הכולל : ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה' : ה) פכ"ח משער העמידה : ו) הורחל שפה : ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ' : ח) פכ"ח פ"ח משער עמידה :

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלוכשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלוכשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלוכשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלוכשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' הויות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם הויות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרר' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'